

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellanten,

tegen de uitspraak in de zaken nrs. 06/18585 en 06/18587 van de
rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, van
7 augustus 2007 in de gedingen tussen:

appellanten

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 17 maart 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie aanvragen van appellanten om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 7 augustus 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, de daartegen door appellanten ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben appellanten bij brieven, bij de Raad van State binnengekomen op 4 september 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brieven zijn aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Lid van de
enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M. van Hulst, ambtenaar
van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
Lid van de enkelvoudige kamer

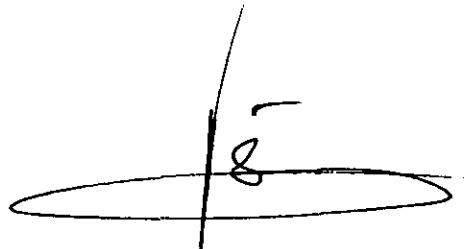
w.g. Van Hulst
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 6 november 2007

402.

Verzonden: 6 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal line through it, and a small 'S' to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Dordrecht
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

procedurenummers: AWB 06/18585 & 06/18587

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

wonende te eisers,
gemachtigde: mr. B.J. Manspeaker, advocaat te Dordrecht,

tegen

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, thans de Staatssecretaris van
Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. M.P. Verveer, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

1. Ontstaan en loop van het geding

Verweerder heeft bij besluiten van 25 maart 2004 afwijzend beslist op de aanvragen van eisers tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

Tegen deze besluiten hebben eisers op 19 april 2004 beroep ingesteld.

Bij brief van 12 oktober 2004 heeft verweerder de besluiten van 25 maart 2004 ingetrokken.

Bij brief van 19 oktober 2004 hebben eisers hun beroep ingetrokken.

Verweerder heeft bij besluiten van 22 april 2005 (verzonden op 25 april 2005) opnieuw afwijzend beslist op de aanvragen van eisers.

Tegen deze besluiten hebben eisers op 17 mei 2005 beroep ingesteld.

Bij brief van 9 mei 2005 heeft verweerder de besluiten van 22 april 2005 ingetrokken.

Bij brief van 27 september 2005 hebben eisers hun beroep ingetrokken.

Verweerder heeft bij besluiten van 17 maart 2006 (verzonden op 20 maart 2006) wederom afwijzend beslist op de aanvragen van eisers.

Tegen deze besluiten hebben eisers bij faxbericht van 14 april 2006 beroep ingesteld.

De zaken zijn op 9 juli 2007 ter zitting van een enkelvoudige kamer behandeld.
Eisers zijn ter zitting verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde.

procedurenummers: AWB 06/18585& 06/18587

2

Verweerder is ter zitting verschenen bij gemachtigde.
Voorts is ter zitting verschenen J.B. Kabasubaba, tolk.

2. Overwegingen

2.1. Voor zover hier van belang luidt artikel 29 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000):

- "1. Een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 kan worden verleend aan de vreemdeling:
- a. die verdragsvluchteling is;
 - b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffingen;
 - c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst."

Voorzover hier van belang luidt artikel 1 van de Vw 2000:

"In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

(...)

- k. Vluchtelingenverdrag: het Verdrag van Genève van 1951 betreffende de status van vluchtelingen (Trb. 1954, 88) en het bijbehorende Protocol van New York van 1967 (Trb. 1967, 76);
- l. verdragsvluchteling: de vreemdeling die vluchteling is in de zin van het Vluchtelingenverdrag en op wie de bepalingen ervan van toepassing zijn".

Artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000, luidt als volgt:

"Een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 wordt afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen."

2.2. Verweerder heeft de asielaanvragen van eisers afgewezen op grond van artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000. Hij acht - kort samengevat - niet aannemelijk dat eisers gegronde vrees hebben voor vervolging. Het plegen van gewapende overvallen tezamen met een bandietengroep heeft verweerder als een commun delict aangemerkt en eisers hebben onvoldoende onderbouwd dat sprake is van een (dreigende) onevenredige zware of discriminatoire bestraffing.

2.3. Eisers menen - kort gezegd - in aanmerking te komen voor verlening van een verblijfsvergunning op de gronden a, b danwel c, van het eerste lid, van artikel 29 van de Vw 2000. Zij menen voldoende aannemelijk te hebben gemaakt dat zij een gegronde vrees voor vervolging hebben wegens hun activiteiten voor een groep gewapende rebellen. Eisers wacht mogelijk een onevenredige zware bestraffing danwel een discriminatoire vervolging door de Nigerese autoriteiten. Voorts menen eisers dat individuele klemmende redenen van humanitaire aard tot vergunningverlening nopen, nu zij onder erbarmelijke omstandigheden gedetineerd zijn geweest.

2.4. De rechtbank overweegt het volgende.

procedurenummers: AWB 06/18585& 06/18587

3

De rechtbank acht geen grond aanwezig voor het oordeel dat verweerder er niet van uit heeft mogen gaan dat eisers zich bij een gewapende bandietengroep hebben aangesloten in plaats van een rebelligroepering. Verweerder heeft uit de verklaringen van eisers kunnen afleiden dat de groepering waarvoor zij actief waren zich niet als opposant van de Nigerese autoriteiten manifesteerde. Eisers hebben immers verklaard dat de groepering geen enkel ander doel had dan het plegen van roofovervallen. Evenmin heeft verweerder aannemelijk gemaakt hoeven achten dat er een link bestaat met de activiteiten van eisers' vader, nu hij bij een andere organisatie betrokken zou zijn geweest en zij dit pas na zijn dood van hun oom hebben gehoord.

Zoals uit jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State volgt (zie onder meer uitspraak van 2 mei 2005 in zaak no. 200409668/1, LJN: AT6678), is voor de beoordeling van het gestelde vluchtelingschap niet bepalend of het desbetreffende delict in algemene zin moet worden geduid als al dan niet gemeenschappelijk van aard, doch of een eventuele strafvervolgung wegens – in dit geval – het plegen van roofovervallen zou hebben geleid tot een, naar ter plaatse geldende maatstaven, onevenredig zware bestraffing, dan wel tot een discriminatoire bestraffing, verband houdende met één van de in artikel 1(A) van het Vluchtelingenverdrag genoemde vervolgingsgronden.

Verweerder heeft zich terecht op het standpunt gesteld dat eisers niet aannemelijk hebben gemaakt dat de dreigende bestraffing onevenredig zwaar zal zijn dan wel dat ten aanzien van hen sprake van een discriminatoire vervolging is. Verweerder heeft onvoldoende onderbouwd kunnen achten dat eisers een zodanige bestraffing zou staan te wachten wegens hun afkomst, de omstandigheid dat de doodstraf nog geldt in Niger, hun ontsnapping uit de gevangenis en vertrek uit Niger. Voorts heeft verweerder eisers kunnen tegenwerpen dat de relatief eenvoudige wijze van ontsnapping uit detentie niet wijst op een bijzonder negatieve aandacht van de Nigerese autoriteiten voor eisers.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich voldoende gemotiveerd op het standpunt gesteld dat de relazen van eisers onvoldoende zwaarwegend zijn voor vluchtelingschap en dat zij mitsdien niet in aanmerking komen voor verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, onder a, van de Vw 2000.

Voorts heeft verweerder de detentie van eisers en de daarbij ondervonden mishandeling en zware werkzaamheden, hun vlucht uit de gevangenis en de genoemde algemene mensenrechtenrapportages met betrekking tot Niger onvoldoende kunnen achten om aan te nemen dat er substantiële gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat er bij terugkeer naar Niger ten aanzien van eisers sprake is van een reëel risico van een behandeling als verboden in artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Gelet hierop heeft verweerder, mede gelet op hetgeen hiervoor is overwogen met betrekking tot vluchtelingschap, terecht beslist dat eisers niet in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 29, eerste lid, onder b, van de Vw 2000.

Eveneens heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank kunnen beslissen dat eisers niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op de grond van artikel 29, eerste lid, onder c, van de Vw 2000. Verweerder heeft daartoe kunnen overwegen dat hetgeen door eisers is aangevoerd ten aanzien van hun detentie onvoldoende zwaarwegend is om te

procedurenummers: AWB 06/18585& 06/18587

4

constatere dat wegens klemmende redenen van humanitaire aard niet van hen zou kunnen worden verlangd terug te keren naar hun land van herkomst.

Gelet op het vorenstaande heeft verweerder terecht beslist dat eisers niet in aanmerking komen voor verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

Het beroep is derhalve ongegrond.

De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling als bedoeld in artikel 8:75 van de Algemene wet bestuursrecht.

Gezien het vorenstaande beslist de rechtbank als volgt.

procedurenummers: AWB 06/18585& 06/18587

5

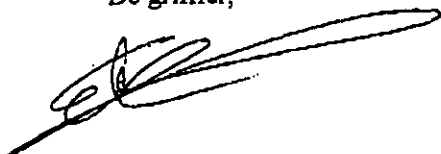
3. Beslissing

De rechtbank 's-Gravenhage,

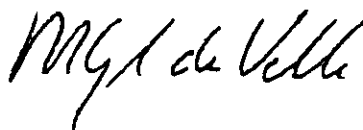
- verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. M.G.L. de Vette, rechter, en door deze en E. Naaijen-van Kleunen, griffier, ondertekend.

De griffier,

De rechter,

Uitgesproken in het openbaar op: 07 AUG 2007

Afschrift verzonden op: 07 AUG 2007

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier.

Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Men wordt verzocht een afschrift van de uitspraak mee te zenden.

Mr A.J.J. Fraanje
Mr B.J. Manspeaker
Steegoversloot 54
3311 PP Dordrecht
Tel. 078 614 50 16
Fax 078 614 55 25

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 4 SEP 2007	
ZAKENR.	6317
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

FRAANJE & MANSPEAKER
ADVOCATEN

betreft: IND 4 AP
onze ref: 20070332 / er
uw ref: 0109.02.2020
datum: 4 september 2007

PER FAX: 070 365 13 80

Alsmede per post

Raad van State Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

Hoger Beroepschrift Vreemdelingenwet Asiel

Ten behoeve van de vreemdeling:

achternaam	
voornamen	
geboortedatum	
nationaliteit	Nigerees
geslacht	M
woon- of verblijfplaats	AZC Eikenhorst 5, 7985 NP GEEUWENBRUG

Van:

naam gemachtigde	B.J. Manspeaker
volmacht	De advocaat verklaart bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van dit hoger beroep.
plaats van vestiging	Dordrecht
correspondentieadres	Steegoversloot 54, 3311 PP Dordrecht
telefoonnummer	078 614 50 16
faxnummer	078 614 55 25
Overige gegevens:	
IND-nummer	0109.02.2020
CRV-nummer	
IND-district	IND 4 AP
datum bekendmaking uitspraak	7 augustus 2007
omschrijving uitspraak	Beroep tegen afwijzende beslissing IND op aanvraag verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is ongegrond verklaard in de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittingsplaats Dordrecht.

Tegen genoemde uitspraak, welke hierbij is gevoegd (*), wordt hoger beroep ingesteld en de volgende grieven aangevoerd:

Grief 1

Ten onrechte heeft de rechtbank in haar uitspraak geen grond aanwezig geacht om niet ervan uit te gaan dat betrokkene zich bij een gewapende bandietengroep heeft aangesloten en niet bij een rebelligroepering. De motivering van de rechtbank is echter onvoldoende en onvoldoende zorgvuldig tot stand gekomen. De rechtbank heeft niet gemotiveerd op grond van welke algemene ambtsberichten over Niger, dan wel rapporten van mensenrechtenorganisaties zij

deze conclusie heeft gebaseerd. Zoals blijkt uit bijgevoegd (*) bericht, bestaat er een rebelligroepering in Niger die door de autoriteiten wordt bestempeld als bandieten en drugsmokkelaars. Dit bericht geeft een indicatie van de wijze waarop de Nigerse autoriteiten staan tegenover opstandelingen. Niet uit te sluiten valt dat de leiders van de groepering, waartoe betrokkene heeft behoord, wel als doel had te strijden tegen de Nigerse autoriteiten.

Evenmin valt uit te sluiten dat er wel een relatie bestaat tussen de activiteiten van de vader van betrokkene en het zich aansluiten van betrokkene bij een groepering met eenzelfde doel, namelijk strijd leveren tegen de Nigerse autoriteiten.

Grief 2

Ten onrechte heeft de rechtbank bepaald dat er geen sprake zou zijn van onevenredige bestraffing. De motivering hiervoor ontbreekt. De rechtbank heeft niet verwezen naar algemene ambtsberichten, dan wel andere rapporten van mensenrechtenverenigingen, waarbij sprake zou zijn van een normale rechtsgang in Niger.

Namens betrokkene wordt aangegeven dat de behandeling die hij heeft ondervonden in Niger er op duidt dat er geen normale rechtspleging kan plaatsvinden in Niger.

Grief 3

Ten onrechte heeft de rechtbank de door betrokkene naar voren gebrachte feiten en omstandigheden niet onderzocht en, met name de ondergane detentie. Door de rechtbank is niet aangegeven op grond van welke objectieve bronnen de verwachting gerechtvaardigd is dat een bestraffing niet onevenredig zou zijn.

Grief 4

Ten onrechte heeft de rechtbank het relaas van betrokkene onvoldoende zwaarwegend geacht om in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning asiel op de a-grond. Gelet op bovenvermelde feiten en omstandigheden is het relaas van betrokkene geloofwaardig. De rechtbank heeft ten onrechte geen zelfstandig oordeel gevormd over de zwaarwegendheid van de door betrokkene aangedragen feiten en omstandigheden, maar slechts een marginale toetsing van het standpunt van verweerder gegeven. Naar mening van betrokkene heeft de rechtbank aldus niet conform de werkwijze van het Europese Hof een zelfstandige beoordeling gegeven over de relevante feiten en omstandigheden.

Hetzelfde geldt met betrekking tot de waardering of betrokkene in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel op de zogeheten b-grond.

Ten onrechte heeft de rechtbank het beroep ongegrond verklaard en verweerder niet veroordeeld in de proceskosten. Betrokkene is van mening dat op bovenvermelde gronden het beroep gegrond had moeten worden verklaard en dat verweerder had moeten worden veroordeeld in de proceskosten.

Dordrecht, 4 september 2007.

B.J. Manspeaker.

Mr A.J.J. Fraanje
Mr B.J. Manspeaker
Steegoversloot 54
3311 PP Dordrecht
Tel. 078 614 50 15
Fax 078 614 55 25

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
4659-C 4 SEP 2007	
ZAAKNR.	6317
AAN:	VI
BEHANDELD: DO:	PAR:

FRAANJE & MANSPEAKER
ADVOCATEN

betreft: / IND 4 AP
onze ref: 20070314 / er
uw ref:
datum: 4 september 2007

PER FAX: 070 365 13 80

Alsmede per post

Raad van State Afdeling Bestuursrechtpraak
Hoger Beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

Hoger Beroepschrift Vreemdelingenwet Asiel

Ten behoeve van de vreemdelina:

achternaam
voornamen
geboortedatum
nationaliteit Nigerees
geslacht M
woon- of verblijfplaats AZC, Wilhelmsweg 85, 7814 VG EMMEN

Van:

naam gemachtigde B.J. Manspeaker
volmacht De advocaat verklaart bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van dit hoger beroep.
plaats van vestiging Dordrecht
correspondentieadres Steegoversloot 54, 3311 PP Dordrecht
telefoonnummer 078 614 50 16
faxnummer 078 614 55 25
Overige gegevens:
IND-nummer 0109.052.2021
CRV-nummer
IND-district IND 4 AP
datum bekendmaking uitspraak 7 augustus 2007
omschrijving uitspraak Beroep tegen afwijzende beslissing IND op aanvraag verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is ongegrond verklaard in de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittingsplaats Dordrecht.

Tegen genoemde uitspraak, welke hierbij is gevoegd (*), wordt hoger beroep ingesteld en de volgende grieven aangevoerd:

Grief 1

Ten onrechte heeft de rechtbank in haar uitspraak geen grond aanwezig geacht om niet ervan uit te gaan dat betrokkene zich bij een gewapende bandietengroep heeft aangesloten en niet bij een rebelligroepering. De motivering van de rechtbank is echter onvoldoende en onvoldoende zorgvuldig tot stand gekomen. De rechtbank heeft niet gemotiveerd op grond van welke algemene ambtsberichten over Niger, dan wel rapporten van mensenrechtenorganisaties zij

deze conclusie heeft gebaseerd. Zoals blijkt uit bijgevoegd (*) bericht, bestaat er een rebellengroepering in Niger die door de autoriteiten wordt bestempeld als bandieten en drugsmokkelaars. Dit bericht geeft een indicatie van de wijze waarop de Nigerse autoriteiten staan tegenover opstandelingen. Niet uit te sluiten valt dat de leiders van de groepering, waartoe betrokkene heeft behoord, wel als doel had te strijden tegen de Nigerse autoriteiten.

Evenmin valt uit te sluiten dat er wel een relatie bestaat tussen de activiteiten van de vader van betrokkene en het zich aansluiten van betrokkene bij een groepering met eenzelfde doel, namelijk strijd leveren tegen de Nigerse autoriteiten.

Grief 2

Ten onrechte heeft de rechtbank bepaald dat er geen sprake zou zijn van onevenredige bestraffing. De motivering hiervoor ontbreekt. De rechtbank heeft niet verwezen naar algemene ambtsberichten, dan wel andere rapporten van mensenrechtenverenigingen, waarbij sprake zou zijn van een normale rechtsgang in Niger.

Namens betrokkene wordt aangegeven dat de behandeling die hij heeft ondervonden in Niger er op duidt dat er geen normale rechtspleging kan plaatsvinden in Niger.

Grief 3

Ten onrechte heeft de rechtbank de door betrokkene naar voren gebrachte feiten en omstandigheden niet onderzocht en, met name de ondergane detentie. Door de rechtbank is niet aangegeven op grond van welke objectieve bronnen de verwachting gerechtvaardigd is dat een bestraffing niet onevenredig zou zijn.

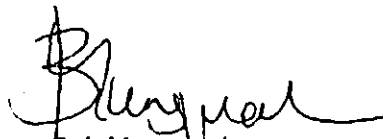
Grief 4

Ten onrechte heeft de rechtbank het relaas van betrokkene onvoldoende zwaarwegend geacht om in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning asiel op de a-grond. Gelet op bovenvermelde feiten en omstandigheden is het relaas van betrokkene geloofwaardig. De rechtbank heeft ten onrechte geen zelfstandig oordeel gevormd over de zwaarwegendheid van de door betrokkene aangedragen feiten en omstandigheden, maar slechts een marginale toetsing van het standpunt van verweerder gegeven. Naar mening van betrokkene heeft de rechtbank aldus niet conform de werkwijze van het Europese Hof een zelfstandige beoordeling gegeven over de relevante feiten en omstandigheden.

Hetzelfde geldt met betrekking tot de waardering of betrokkene in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel op de zogeheten b-grond.

Ten onrechte heeft de rechtbank het beroep ongegrond verklaard en verweerder niet veroordeeld in de proceskosten. Betrokkene is van mening dat op bovenvermelde gronden het beroep gegrond had moeten worden verklaard en dat verweerder had moeten worden veroordeeld in de proceskosten.

Dordrecht, 4 september 2007.

B.J. Manspaker.